

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: P. R.
bytem X

proti
žalované: U. P. v O., IČO X
sídlem K. 511/8, X O.

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2021, č. j. UPOL-191283/9410-2021,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Žalobce si dne 11. 11. 2020 podal přihlášku ke studiu na Právnické fakultě U. P. v O. v akademickém roce 2021/2022, obor Právo a právní věda, prezenční forma. Splnění podmínek pro přijetí ke studiu nebylo ověřováno přijímací zkouškou ve smyslu § 49 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, nýbrž prostřednictvím testu NSZ pořádaných společností SCIO. Žalobce nebyl přijat ke studiu, o čemž vydal děkan právnické fakulty rozhodnutí ze dne 8. 6. 2021, č. j. 1272138. Z něj vyplývá, že žalobce v rámci testů pořádaných společností SCIO získal celkem 1 143 bodů z 2 000 možných a umístil se na 870. místě, avšak bylo přijato jen 740 uchazečů. Z kapacitních důvodů tedy nebylo možné žalobce přijmout.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla. V rozhodnutí se zabývala námitkami žalobce, ke kterým uvedla, že informace uvedené v informačním systému STAG mají toliko informativní charakter, rozhodující jsou skutečnosti uvedené v rozhodnutí. Součástí podmínek pro přijetí nebyla žádná bodová hranice z NSZ. Údaj uvedený ve STAGu znamená bodový zisk posledního přijatého uchazeče, což slouží neúspěšným uchazečům k vytvoření představy o porovnání s jinými. Podle žalované nedošlo k porušení § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách, protože prostřednictvím veřejné části webových stránek fakulty byl zveřejněn údaj o nejvyšším počtu studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu. Číselná hodnota 270-280 není pouhým odhadem. Rozmezí bylo stanoveno z důvodu, že v rámci NSZ může více uchazečů získat totožný počet bodů. Je pravda, že nakonec bylo přijato 740 studentů, což ale fakticky znamenalo snížení nároků na uchazeče a uplatnilo se vůči všem stejně. Jelikož se žalobce umístil na 870. místě, nemohla se ho tato změna žádným způsobem dotknout. Údaje o počtu přijímaných studentů v jiných studijních programech nejsou pro posouzení věci relevantní. Námitka týkající se možné diskriminace je velmi obecná. Z vyjádření společnosti SCIO vyplývá, že tato žalobcově žádosti o modifikaci zkoušky vyhověla, navrhla úpravu a žalobce s ní souhlasil. Praxe nebyla v přijímacím řízení zohledněna, protože nebyla součástí podmínek pro přijetí.
3. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že:
- fakulta měla podle § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách a stejně tak podle interní směrnice č. B1-17/2-HN zveřejnit údaj o maximálním počtu přijímaných uchazečů ke studiu ve studijním programu (oboru). V podmínkách přijímacího řízení pro rok 2021/2022 a obor Právo a právní věda takový údaj chybí, zveřejněn byl jen odhad uchazečů ke studiu (270-280) a počet uchazečů pro akademický rok 2019/2021 (1 327), což není totéž. Navíc údaj o počtu přijímaných uchazečů se zjevně vztahoval k akademickému roku 2022/2023. Přijato bylo celkem 740 uchazečů, což už vůbec neodpovídá zveřejněnému údaji. Rovněž nebylo zveřejněno, že pro přijetí je stanoven minimální počet bodů z testů NSZ ve výši 1 320. Tato podmínka zcela jasně vyplývá z rozhodnutí děkana a je patrná též z informačního systému STAG. Tato skutečnost představuje zásadní právní vadu a je důvodem nejen nezákonnosti napadeného rozhodnutí, ale i jeho nicotnosti, protože *stojí na vnitřní normě, která neexistuje*. Pro úplnost žalobce poukazuje na to, že u jiných studijních oborů na téže fakultě byl zveřejněn přesný počet přijímaných uchazečů.
 - žalobce je osobou se specifickými potřebami a držitelem průkazu ZTP. Jeho schopnosti byly posouzeny diskriminačním způsobem ve srovnání s ostatními (zdravými) uchazeči. Rovněž je paradoxní, že vnitřní předpisy univerzity umožňují stanovit v přijímacích řízeních určitou bonifikaci např. za praxi či jiné výsledky, avšak fakulta žádnou takovou bonifikaci nestanovila. Žalobce praxi má, tato mohla být zohledněna, leč nebyla, což zasáhlo do práv žalobce o to více, že je osobou se zdravotním postižením. Tím došlo k porušení § 21 odst. 1 písm. e) zákona o vysokých školách, čl. 33 odst. 2 LZPS a Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.
 - žalovaný se nevypořádal s námitkami uvedenými v odvolání žalobce ze dne 22. 6. 2021 a následných doplněních.
4. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu zamítnout a zopakovala svou argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Žalobní body se totiž shodují s odvolacími

námitkami. Žalobce v následných podáních rovněž pouze zopakoval svou argumentaci uvedenou již v žalobě.

B. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Z § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách vyplývá, že vysoká škola nebo fakulta musí v dostatečném předstihu, neméně však 4 měsíce, zveřejnit ve veřejné části internetových stránek vysoké školy nebo fakulty nejvyšší počet studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu.
7. V listině *Informace k přijímacímu řízení 2021/2022*, v části týkající se studijního programu Právo a právní věda je uvedeno: *Odhad počtu přijatých pro příští akad. rok: 270-280. Počet uchazečů pro akad. rok 2019/2020: 1327.*
8. Krajský soud předně nesouhlasí s žalobcem, že by se údaj o počtu přijímaných uchazečů vztahoval k akademickému roku 2022/2023. Z názvu listiny a obsahu sdělené informace o počtu přijímaných uchazečů jasně vyplývá, že se jedná o údaj týkající se akademického roku 2021/2022. Tato listina byla na webových stránkách fakulty (o čemž mezi účastníky není sporu) zveřejněna v akademickém roce 2020/2021, proto je u údaje o počtu přijatých uchazečů uvedeno, že se týká příštího akademického roku. Nemělo by sebemenší smysl uvádět údaj, který bude platný až pro akademický rok 2022/2023. Z této listiny nevyplývá, že by podmínkou přijetí bylo dosažení určité hranice bodů v rámci testů NSZ. Nevyplývá to ani z rozhodnutí děkana ani z napadeného rozhodnutí. Z nich je patrné, že žalobce nebyl přijat z kapacitních důvodů a nikoliv proto, že nesplnil kritérium spočívající v dosažení určitého bodového zisku. Ve výpisu ze systému STAG, který je součástí spisu, je u osoby žalobce skutečně uvedeno: *Limit bodů z přijímací zkoušky nutných pro přijetí: 1 320*. Přestože se jedná o nešťastnou formulaci, nelze z ní dovodit, že by podmínkou přijetí bylo dosažení tohoto počtu bodů v rámci testů NSZ. Tomu odpovídá také graf, který je v daném výpisu rovněž uveden, a ze kterého plyne, že poslední přijatý uchazeč na 740. místě dosáhl 1 320 bodů, a dále malá tabulka uvedená v dolní části, ve které je uvedeno, že u každého testu (obecné studijní předpoklady a základy společenských věd) je limit pro vyhovění 1 bod a že žalobce vyhověl. Kdyby byl skutečně stanoven limit 1 320 bodů, jak namítá žalobce, pak by toto hodnocení muselo znít: *nevyhověl*. To vše koresponduje s tvrzením žalovaného, že se vskutku jedná toliko o počet bodů, kterého dosáhl poslední přijatý uchazeč a že tato informace slouží pro lepší představu neúspěšného uchazeče o tom, jak si v porovnání s ostatními vedl.
9. Krajský soud naproti tomu souhlasí s žalobcem v tom, že zveřejněný údaj, podle něhož bude přijímáno 270-280 uchazečů, neodpovídá § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách, jelikož z něj nevyplývá nejvyšší počet uchazečů přijímaných ke studiu. Soud rozumí tomu, že úmyslem fakulty bylo zohlednit možnost, že více studentů může dosáhnout v rámci NSZ stejného počtu bodů. Ostatně z výpisu ze systému STAG je zřejmé, že se tak stalo. Popsaný úmysl však podle názoru soudu nebyl vyjádřen tak, aby to odpovídalo § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách. Pro naplnění předmětného ustanovení je totiž nutné uvést

nejvyšší počet přijímaných uchazečů ať už zcela konkrétním číslem, nebo jiným způsobem, který jej umožní přesně stanovit. Smyslem uvedeného ustanovení je předem zcela konkrétně deklarovat počet přijímaných uchazečů, což má nepochybně přispět k zamezení sporů o to, kolik studentů měla univerzita či fakulta přijmout. Pro naplnění cíle fakulty bylo nutné uvést, jaký je přesný počet přijímaných studentů s tím, že současně budou přijati všichni uchazeči, kteří dosáhnou stejného počtu bodů jako posledně přijímaný uchazeč. Jakkoliv ani z této informace není zřejmý zcela přesný počet přijímaných uchazečů, je z ní patrný jednoznačný způsob určení nevyššího počtu přijímaných uchazečů. Z informace, kterou fakulta zveřejnila, jednoznačný limit patrný není, protože nebylo stanoveno kritérium, které by určilo, zda bude přijato 270 či 276 uchazečů. Na druhou stranu toto pochybení nelze vnímat tak, že by snad žádný údaj o počtu přijímaných studentů fakulta nezveřejnila. Přeci jen relativně konkrétní představa o počtu přijímaných uchazečů z něj patrná je. Dále soud souhlasí s žalobcem v tom, že pokud fakulta přijala navzdory zveřejněnému údaji 740 uchazečů, došlo k porušení § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách. To v zásadě ani žalovaný nerozporuje.

10. Porušení předmětného ustanovení ale nemohlo způsobit nicotnost rozhodnutí děkana ani napadeného rozhodnutí. Nicotnost představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí, které jsou natolik závažné, že pro ně nelze rozhodnutí vůbec označit za způsobilé vyvolat jakékoliv právní účinky. Tyto vady jsou vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhoditelnými (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Důvody nicotnosti jsou upraveny v § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, resp. v § 105 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a rovněž byly vymezeny judikaturou NSS (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, č. 2873/2013 Sb. NSS). Jako nicotné lze označit rozhodnutí, které bylo vydáno absolutně věcně nepřislušným správním orgánem, rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu (např. uložením povinnosti neexistující osobě). Porušení § 49 odst. 5 zákona o vysokých školách takové závažnosti ani z daleka nedosahuje.
11. Předmětné ustanovení se sice uplatní ještě před zahájením přijímacího řízení, nicméně má k němu bezprostřední vztah, protože určuje nejvyšší počet přijímaných uchazečů. Lze tak usoudit, že se jedná o ustanovení procesní. Je důležité rozlišit nezákonnost rozhodnutí z důvodu porušení hmotněprávních předpisů a porušení ustanovení, které upravuje postup správního orgánu (procesní vadu). Soudy ve správním soudnictví totiž poskytují ochranu veřejným subjektivním právům osob (srov. § 2 s. ř. s.) a nejsou strážci objektivní zákonnosti činnosti správních orgánů. Proto procesní vada může být podle ustálené judikatury správních soudů důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu pouze tehdy, pokud v jejím důsledku bylo zasaženo do práv konkrétní osoby a současně mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, body 23 a 24). Žalobce ale takový vliv namítané vady v žalobě netvrdil a soudu ani není zřejmé, jak by mohla popsáná vada zasáhnout do práv žalobce. Tak by tomu mohlo být např. v situaci, kdy by se žalobce umístil na 250. místě, avšak fakulta by přijala jen 230 uchazečů namísto avizovaného počtu. Žalobce se však umístil až na 870. místě, proto na jeho práva předmětná vada nemohla mít žádný vliv.

12. Námitka diskriminace je velmi obecná a soudu není zřejmé, v čem konkrétně měla spočívat diskriminace žalobce jakožto osoby zdravotně znevýhodněné oproti uchazečům zdravým. Navíc ze správního spisu vyplývá, že žalobci byly společností SCIO při psaní NSZ poskytnuty výhody, které jeho zdravotní omezení měly kompenzovat a že žalobce s nimi souhlasil a ničeho proti nim nenamítal. Soudu není ani zřejmé, proč by měla fakulta jakýmkoliv způsobem honorovat předchozí praxi uchazečů, když ta vskutku nebyla podmínkou pro přijetí a už vůbec soudu není zřejmé, jak mohl být žalobce tímto způsobem diskriminován. Podstatou diskriminace je rozdílné zacházení s osobami ve stejném postavení. Ze správního spisu nevyplývá, že by byla praxe nějakému jinému uchazeči zohledněna. Fakulta se zkrátka rozhodla, že případnou praxi nebude zohledňovat v rámci přijímacího řízení. Koneckonců žádný právní ani vnitřní předpis jí neukládal, aby tak učinila.
13. Závěrem krajský soud uvádí, že mu není zřejmé, s jakými konkrétními námitkami uvedenými v odvolání ze dne 22. 6. 2021 a jeho následných doplněních se žalovaná nevypořádala. Podstata žalobcova odvolání byla stejná jako jeho žalobní námitky. Se všemi zásadními námitkami se podle názoru soudu žalovaná vypořádala. V tomto směru je vhodné obecně podotknout, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Ani poslední žalobní námitku neshledal soud důvodnou.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

14. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 15. února 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu